

Dosar nr.2ra-2836/16

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Gropa,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Gropa împotriva societății pe acțiuni „Migdal-P” și Banca Comercială „Banca Socială” privind constatarea nulității unor acte juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de către Banca Comercială „Banca Socială”,

constată:

La 02 martie 2015, Gropa Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Migdal-P” (în continuare SA „Migdal-P”) și Banca Comercială „Banca Socială” (în continuare BC „Banca Socială”) privind constatarea nulității unor acte juridice.

În motivarea cererii a indicat că, în perioada anilor 2010-2012, între BC „Banca Socială” și SA „Migdal-P”, au fost încheiate 9 contracte de credit. Astfel la data de:

03 noiembrie 2010, între BC „Banca Socială”, în calitate de creditor, și SA „Migdal-P”, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. 353/2010, în conformitate cu care creditul acordat a constituit suma de 300 000 de euro;

la data de 13 ianuarie 2011 – contractul de credit nr. 7/2011 în sumă de 300 000 de euro;

la data de 25 martie 2011 – contractul de credit nr. 106/2011 în sumă de 500 000 de dolari;

la data de 30 mai 2011 – contractul de credit nr. 183/2011 în sumă de 490 000 de euro;

la data de 14 iulie 2011 - contractul de credit 260/2011 în sumă de 450 000 de euro;

la data de 16 august 2011 - contractul de credit 307/2011 în sumă de 400 000 de euro;

la data de 17 octombrie 2011 – contractul de credit nr. 390/2011 în sumă de 350 000 de euro;

la data de 13 decembrie 2011 - contractul de credit nr. 472/2011 în sumă de 400 000 de euro;

la data de 20 februarie 2012 – contractul de credit nr. 54/2012 în sumă de 964 000 de euro.

În justificarea pretențiilor, reclamantul a invocat prevederile art. 1236 Cod civil, precum și art. 666 Cod civil, conform căruia, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Totodată, reclamantul a reținut că condițiile de valabilitate ale acestuia sunt reglementate de Codul civil, inclusiv de art. 61, 199, 206, etc., la care se referă: capacitatea de exercițiu, consimțămîntul, obiectul și cauza.

Modul și procedura de înființare și de activitate a societăților de acțiuni, inclusiv a organelor de conducere și drepturile acestora, sunt reglementate de prevederile Legii privind societățile pe acțiuni, potrivit căreia, organele de conducere ale societății pe acțiuni sunt adunarea generală a acționarilor, consiliul societății, organul executiv (director) și comisia de cenzori.

Adunarea generală a acționarilor, fiind organul suprem de conducere al societății, în temeiul art. 50 alin. (3) lit. f) din legea indicată, are competența de adoptare a hotărîrii cu privire la încheierea tranzacțiilor de proporții prevăzute la art. 83 alin. (2) și a tranzacțiilor cu conflict de interese ce depășesc 10% din valoarea activelor societății, conform ultimului raport financiar.

În conformitate cu prevederile art. 82 alin. (1) lit. a) din legea susmenționată, sub noțiunea de tranzacție de proporții se subînțelege o tranzacție sau câteva tranzacții legate reciproc, efectuate direct sau indirect, în ceea ce privește achiziționarea sau înstrăinarea, gajarea sau luarea de către societate cu titlu de gaj, darea în arendă, locațiune sau leasing ori darea în folosință, darea în împrumut (credit), fidejusiune a bunurilor sau a drepturilor asupra lor a căror valoare de piață constituie peste 25% din valoarea activelor societății, conform ultimului bilanț.

Această prevedere nu se extinde asupra tranzacțiilor societății efectuate în procesul activității economice curente prevăzute în statut, iar hotărîrea de încheiere de către societate a unor asemenea tranzacții (tranzacții de proporții), a căror valoare constituie peste 50% din valoarea activelor societății, se ia de adunarea generală a acționarilor.

Prin urmare, contractele de credit, încheiate de către S.A „Migdal-P” cu BC „Banca Socială” SA, nu pot fi considerate ca tranzacții efectuate în procesul activității economice curente prevăzute în statut, acestea fiind atribuite, prin prisma art. 82 alin. (1) lit. a), la categoria tranzacțiilor de

proporții, la încheierea cărora urmează obligatoriu să fie respectată procedura stabilită de art. 83 din Legea privind societățile pe acțiuni.

În opinia reclamantului, la încheierea contractelor contestate, nu s-a respectat procedura prevăzută de normele imperative vizate la art. 83 din Legea privind societățile pe acțiuni, ce se referă la tranzacțiile de proporții, deoarece adunarea generală a acționarilor SA „Migdal-P” niciodată nu a adoptat hotărârea privind încheierea cu BC „Banca Socială” SA a contractelor de credit contestate.

Au avut loc mai multe adunări generale ale acționarilor, la care s-a decis doar solicitarea de la banca vizată a creditelor, pentru a efectua o analiză amplă a condițiilor ce vor fi înaintate de bancă și eventuală oportunitate a încheierii contractelor de credit, dar nici într-un caz nu a fost adoptată hotărâre privind încheierea unor asemenea contracte.

În aceste condiții, contractele de credit nominalizate, au fost încheiate cu BC „Banca Socială” SA contrar normelor imperative ale Legii privind societățile pe acțiuni și a statutului SA „Migdal-P”.

Astfel, luând în considerație că, la încheierea acestor contracte, au fost încălcate prevederile art. 50, 65, 70, 82 și 83 din Legea privind societățile pe acțiuni, în temeiul art. 216-220 Cod civil, acestea urmează a fi declarate de către instanța de judecată ca fiind nule.

Cu referire la art. 219 Cod civil, reclamantul a menționat că, SA „Migdal-P” a efectuat, în temeiul contractelor de credit nominalizate, mai multe achitări în beneficiul BC „Banca Socială” SA, suma totală a plăților constituind 2740955 de euro și 556692 de dolari SUA.

Ca urmare, a solicitat constatarea nulității absolute a contractelor de credit cu efect retroactiv, încheiate de SA „Migdal-P” și BC „Banca Socială” și anume a:

- contractului de credit nr.353/2010 din 03.11.2010;
- contractului de credit nr. 7/2011 din 13.01.2011;
- contractului de credit nr. 106/2011 din 25.03.2011;
- contractului de credit nr. 183/2011 din 30.05.2011;
- contractului de credit nr. 260/2011 din 14.07.2011;
- contractului de credit nr. 307/2011 din 16.08.2011;
- contractului de credit nr. 390/2011 din 17.10.2011;
- contractului de credit nr. 472/2011 din 13.12.2011;
- contractului de credit nr. 54/2012 din 20.02.2012.

Încasarea din contul SA „Migdal-P” în beneficiul BC „Banca Socială” a sumei de 913045 de euro. Încasarea din contul BC „Banca Socială” în beneficiul SA „Migdal-P” a sumei de 56 692 de dolari SUA și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 15 iunie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Gropa împotriva SA „Migdal-P” și BC „Banca Socială” privind constatarea nulității unor acte juridice, a fost admisă (f.d.92, 96-100 vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, a fost admisă cererea de apel declarată de către BC „Banca Socială”. S-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iunie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Gropa Gheorghe împotriva SA „Migdal-P” și BC „Banca Socială” privind declararea nulității actelor juridice, s-a respins. (f. d. 54-64 vol. III).

La data de 07 octombrie 2016, Gropa Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 07.07.2016 și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe din 15.06.2015 (f. d. 66-77 vol. III).

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că instanța de apel, la judecarea cauzei, a încălcat normele de drept material și procedural, soluțiile instanței de apel se bazează pe probe arbitrare, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La data de 16 decembrie 2016, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare, a depus referință la cererea de recurs declarată de Gropa Gheorghe, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul lui Gropa Gheorghe neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că, temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului, Gropa Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gropa Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas